

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) uit Rotterdam de inning van de door hem verschuldigde alimentatie ten behoeve van zijn dochter heeft overgenomen. Volgens verzoeker was er geen sprake van een betalingsachterstand omdat hij de alimentatie altijd tijdig, te weten bij vooruitbetaling, voldeed. Ondanks het feit dat hij het LBIO hierop meerdere malen heeft gewezen, is het LBIO hieraan voorbijgegaan.

Beoordeling

Algemeen

I. Bevindingen

1. Verzoeker scheidde in 1999 van zijn echtgenote, mevrouw B. Uit het huwelijk zijn twee kinderen geboren, zoon Y in 1986 en dochter Z in 1990. Bij beschikking van 27 januari 1999 bepaalde de Rechtbank Zwolle onder meer dat verzoeker met ingang van de dag dat de beschikking van kracht was, een bedrag van fl. 350 per maand per kind telkens bij vooruitbetaling diende te voldoen als bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding van de vermelde kinderen. Voorts werd bepaald dat de inhoud van het door verzoeker en B. voor akkoord ondertekende echtscheidingsconvenant van 25 november 1998 deel uitmaakte van de echtscheidingsbeschikking.

Bepaling 3.3 van het echtscheidingsconvenant luidt als volgt:

"Zolang de kinderen minderjarig zijn betaalt de man aan de vrouw een alimentatie voor de kinderen van fl. 350 per maand en per kind. Deze alimentatie zal zijn onderworpen aan de wettelijke indexering als bedoeld in artikel 1:402a BW, voor het eerst per 1 januari 1999."

Bepaling 3.4 van het echtscheidingsconvenant luidt als volgt:

"Vanaf het tijdstip waarop een kind meerderjarig wordt betaalt de man de in artikel 3.3 genoemde alimentatie aan het kind zelve, op een door het kind aan te wijzen bankrekening, tenzij het kind op dat moment nog bij de vrouw woont. In dat geval wordt door de man, de vrouw en het kind in onderling overleg bepaald op welke wijze wordt betaald, zolang als die situatie voortduurt."

2. Op 29 april 2008 berichtte het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (hierna LBIO) verzoeker dat het van Z, verzoekers dochter, een verzoek had ontvangen de inning van de door verzoeker verschuldigde alimentatie over te nemen. Volgens Z kwam verzoeker zijn betalingsverplichting niet of onvoldoende na en was er in de maanden maart, april en mei 2008 niet betaald. Het LBIO herinnerde verzoeker eraan dat bij beschikking van 27 januari 1999 was bepaald dat verzoeker de alimentatiebijdrage "bij

vooruitbetaling" verschuldigd was, wat inhield dat de bijdrage vóór de eerste dag van de maand waarvoor de alimentatie bestemd is door de onderhoudsgerechtigde ontvangen moet zijn.

De kinderalimentatie bedroeg € 205,37 per maand en volgens het LBIO was verzoeker een bedrag van € 616,11 aan Z verschuldigd. Het LBIO berichtte verzoeker vervolgens dat hij de gelegenheid had om ofwel binnen 14 dagen te betalen ofwel binnen 21 dagen na dagtekening van de brief aan te tonen dat hij de verschuldigde bijdrage wel aan de rechthebbende had betaald, met bijvoeging van bewijzen van betaling. Als verzoeker hiermee afdoende zou aantonen dat hij aan zijn betalingsverplichting had voldaan, dan zou het LBIO het verzoek tot overname van de inning afwijzen. Indien de stukken niet binnen de gestelde termijn werden ontvangen dan zou het LBIO overgaan tot inning. Ook liet het LBIO verzoeker weten dat de kosten die verbonden zijn aan het innen in dat geval voor rekening van verzoeker waren.

3. Bij brief d.d. 20 mei 2008 zond verzoeker het LBIO twee dagafschriften van de Postbank waaruit moest blijken dat verzoeker de alimentatie voor Z had betaald. Op 14 mei 2008 betaalde verzoeker Z een bedrag van € 410,74 (2 maal € 205,37) en gaf aan de betaling de omschrijving 'maart en april' mee. Verzoeker meldde het LBIO dat de brief van 29 april 2008 volgens hem niet geheel correct was. Hij legde uit dat op het afschrift van 15 februari 2008 een hoger bedrag stond aangegeven maar dat dit kwam omdat hij op dat moment nog kinderalimentatie en partneralimentatie naar de rekening van B., zijn ex-partner, overmaakte. De overboeking van 15 mei 2008 (bedoeld is 14 mei; N.o.) betrof volgens verzoeker de maanden maart en april en hij gaf naar eigen zeggen hiermee aan 'de maanden waarin de betaling plaats had moeten vinden.' Ditzelfde gold eveneens voor de maand februari aldus verzoeker. Omdat er sprake was van 'vooruitbetaling' mocht hier naar de mening van verzoeker, uit blijken dat hij de maanden maart, april en mei 2008 had voldaan.

4. Op 28 mei 2008 liet het LBIO verzoeker weten dat de betalingen in de administratie waren verwerkt maar dat er nog steeds sprake was van een betalingsachterstand. Uit het overzicht bleek dat de maanden mei en juni 2008 nog betaald moesten worden. Verzoeker werd verzocht binnen 7 dagen het achterstallige bedrag van € 410,74 over te maken aan Z. Verzoeker werd tevens verzocht binnen 10 dagen een bankafschrift van de betaling aan het LBIO te sturen. Mocht verzoeker geen gehoor geven aan het verzoek van het LBIO dan zouden incassomaatregelen worden getroffen met de daarbij behorende opslagkosten.

5. Bij brief d.d. 30 mei 2008 gaf verzoeker aan dat de stelling van het LBIO te weten dat hij nog € 410,74 alimentatie verschuldigd was, volgens hem niet juist was. Verzoeker stelde dat hij de alimentatie tot en met februari 2008 rond de 15e van de maand betaalde. Dit betrof de alimentatie voor de volgende maand. Verzoeker betoogde dat hij rond 15 februari 2008 de alimentatie had betaald voor de maand maart. Daarna betaalde hij niet omdat Z

inmiddels haar eigen inkomen had. Naar aanleiding van de brief van het LBIO van 29 april 2008 maakte verzoeker alsnog de verschuldigde alimentatie aan Z over. Naar eigen zeggen betrof deze overmaking de betaling die normaliter op 15 maart betaald zou zijn voor de maand april en de betaling die normaal gesproken op 15 april zou zijn overgemaakt voor de maand mei. Verzoeker stelde tevens op dat moment 'weer bij' te zijn. Verzoeker gaf vervolgens aan dat hij in het vervolg dat alimentatie zou overmaken op de 30e van de maand en stelde dat in plaats van 15 mei er die ochtend 'geld voor de maand juni' werd betaald. Hiermee waren volgens verzoeker alle maanden voldaan waren en was er geen sprake meer van achterstalligheid.

6. Op 13 juni 2008 gaf het LBIO in reactie op de brief van verzoeker onder meer het volgende aan:

"(...)

Ten eerste geeft u zelf bij de betaling van 14 mei 2008 aan, dat die betaling voor de maanden maart en april 2008 is. Op 30 mei 2008 heeft u weer een betaling gedaan voor een maand, dit betekent dat er nog een maand ontbreekt.

Ten tweede bent u gestopt met betalen voor uw dochter (...) in maart 2008, aangezien zij eind februari 2008 18 jaar geworden is. Ook dit gegeven geeft aan dat u een achterstand in de betalingen heeft vanaf maart 2008.

Ten derde kan ik herleiden uit het betalen van de indexeringen, dat u niet vooraf betaalt, maar in de maand voor de maand."

Volgens het LBIO was verzoeker een bedrag van € 205,37 aan Z verschuldigd, namelijk de maand juni 2008. Z zou aan het LBIO hebben aangegeven dat er vanaf maart 2008 een achterstand in betalingen was en dit zou zij nogmaals hebben bevestigd aan het LBIO. Verzoeker werd (nogmaals) verzocht de achterstand binnen 7 dagen aan Z te voldoen en binnen 10 dagen de betaling aan te tonen door middel van bankafschriften. Mocht verzoeker niet aan het verzoek van het LBIO voldoen, dan zou het LBIO incassomaatregelen treffen met daarbij behorende opslagkosten.

7. Verzoeker liet bij brief d.d. 16 juni 2008 aan het LBIO weten zijn alimentatie altijd bij vooruitbetaling te hebben gedaan en voegde ter ondersteuning van zijn stelling een viertal betaalbewijzen bij zijn brief. Te weten een overzicht van betalingen van 15 maart 2007 tot 14 december 2007; een kopie van een Postbankafschrift van februari 2007; een kopie van de laatste salarisspecificatie januari 2007 en ten slotte een kopie van een afschrift waaruit blijkt dat verzoeker de wettelijke indexering in januari 2007 had voldaan.

8. Het LBIO berichtte verzoeker bij brief d.d. 20 juni 2008 dat de door hem toegezonden betaalbewijzen het LBIO niet overtuigd had dat verzoeker de alimentatie vooruit had betaald. Het standpunt van het LBIO bleef ongewijzigd. Verzoeker werd (wederom)

verzocht het achterstallige bedrag van € 205,37 binnen 7 dagen aan Z te voldoen en deze betaling binnen 10 dagen schriftelijk aan te tonen.

9. Op 21 juni 2008 schreef verzoeker het LBIO opnieuw een uitgebreide brief waarin hij opnieuw probeerde aan te geven dat hij de alimentatie altijd bij vooruitbetaling voldeed. Verzoeker zette onder meer uiteen dat Z hem weigerde hem informatie te verschaffen over haar inkomsten en dat hij daarop had besloten om betalingen stop te zetten 'puur als poging om tot overleg te komen'. In mei 2008 waren de bedragen van maart en april betaald en was verzoeker naar eigen zeggen 'weer bij'.

Op de stelling van het LBIO uit de brief van 13 juni 2008, dat uit het betalen van de indexeringen herleid kon worden dat verzoeker niet vooraf betaalde, reageerde verzoeker als volgt:

"(...) Het enige punt waar ik u gelijk in geef is dat ik verzuimd heb de alimentatie telkens te verhogen in december, en dat in januari pas heb toegepast. Hier heb ik en heeft ook mijn ex-vrouw domweg niet bij stilgestaan. Bovendien wordt dat cijfer altijd pas eind van het jaar bekend, dan moest ik het nog doorgeven aan mijn werkgever, daar moest het verwerkt worden etc. (...) Met ingang van dit jaar zal ik deze aanpassing doorvoeren overigens. (...)"

10. Bij brief van 24 juni 2008 berichtte het LBIO aan verzoeker dat hij de betaling voor mei 2008 aan Z diende te voldoen en dat mocht verzoeker van mening zijn dat hij B. een maand teveel had betaald, hij dit in onderling overleg met B. moest regelen. Verzoeker werd verzocht binnen 7 dagen de maand mei 2008 aan Z te voldoen.

11. Bij brief van 27 juni 2008 trachtte verzoeker het LBIO opnieuw ervan te overtuigen dat hij de alimentatie altijd vooruit betaalde en legde opnieuw een aantal bewijsstukken voor. Hij berichtte het LBIO als volgt:

"(...) Ik neem aan dat ik u dan nu alsnog bij deze heb overtuigd van het feit dat vooruitbetaling het geval is. Hét overtuigende bewijs daarvoor is te vinden in de loonstrook van juni 1998, wellicht kan bijgaande kopie van de verhuurder waaruit blijkt dat ik pas eind juni de sleutel van mijn nieuwe woning kreeg u nog extra overtuigen.

Zo niet dan moet u maar tot incasso overgaan. Ik zal daar dan uiteraard tegen in verweer gaan omdat het geheel en al onterecht is.

Op de ochtend van 25 juni is er telefonisch contact geweest met de heer (...). Deze meneer vertelde mij dat het LBIO bij hun stellingname blijft omdat (Z; N.o.) nog steeds een maand te weinig heeft verkregen van mij. Mijn bewering dat dat klopt omdat de betaling in de maand februari nog naar mijn ex-vrouw is gegaan wordt van tafel geveegd. Ik moet in dat geval wel aan (Z; N.o) betalen en vervolgens maar zorgen dat ik het teveel betaalde aan mijn ex van haar terugvorder.

Ik wil u er op wijzen, dit naar aanleiding van bovenstaande en uw laatste brief van 24 juni, dat er in het echtscheidingsconvenant is opgenomen (art. 3.4 zie bijlage) dat er, zolang de kinderen bij hun moeder wonen, aan de moeder wordt betaald, totdat anders wordt aangegeven. (...)

Op 18 maart 2008 heb ik van (Z;N.o) een email gekregen waarin zij aangeeft dat ik in het vervolg geacht wordt het bedrag aan kinderalimentatie over te maken naar haar eigen rekening (...).

Hieruit mag blijken dat ik volkomen in mijn recht sta en ik beschouw de hele discussie dan ook als afgedaan.

Ik vind overigens de stellingname van het LBIO in deze een zeer kwalijke. Het zet aan tot nóg meer haat en nijd tussen ouders en kinderen dan al het geval is in vele situaties als deze.

Ik overweeg dan ook een klacht in te dienen. De stellingnames van het LBIO zijn namelijk of op foute gegevens of op niets gebaseerd. Het LBIO volgt blindelings de grillen van een (kwaadwillende) ex zonder enig onderzoek.(...)"

12. Op 4 juli 2008 liet het LBIO verzoeker (nogmaals) weten dat hij de maand mei 2008 verschuldigd was aan Z. Verder werd aangegeven dat als verzoeker van mening was dat hij teveel voor Z aan B. betaalde, hij dit bij B. diende terug te vorderen. LBIO stelde zich op het standpunt dat er nog steeds sprake was van een achterstand in de betaling en waarschuwde dat het de laatste kans voor verzoeker was om over te gaan tot een rechtstreekse betaling. Het had geen zin om nogmaals met bewijzen te komen, stelde het LBIO. Mocht verzoeker geen gehoor geven aan de verzoeken dan zou het LBIO zonder nader bericht overgaan tot inning van de kinderalimentatie.

13. Bij brief d.d. 12 juli 2008 klaagde verzoeker bij de directie van het LBIO over dat het LBIO ten onrechte stelde dat er sprake was van een achterstand in de alimentatiebetalingen. Verzoeker toonde aan dat hij de alimentatie bij vooruitbetaling voldeed maar de bewijsstukken werden door het LBIO van tafel geveegd.

14. Per brief van 24 juli 2008 deed het LBIO de klacht van verzoeker af. Het LBIO oordeelde dat het, op grond van de ontvangen betaalbewijzen, zich terecht op het standpunt stelde dat verzoeker de alimentatie niet bij vooruitbetaling voldeed. Verzoeker gaf aan de betaling die hij op 15 februari 2008 verrichtte de omschrijving 'februari' mee. Aan de betaling van 14 mei 2008 werd de omschrijving "maart en april" meegegeven. Het LBIO concludeerde vervolgens dat verzoeker de alimentatie 'in de maand over de maand' in plaats van bij vooruitbetaling. Dit omdat de omschrijving die aan de betalingen werd meegegeven wettelijk leidend zou zijn. Bij B. werd geverifieerd of de betaling van februari 2008 beschouwd kon worden als betaling voor de maand maart 2008. Volgens het LBIO

ontkende B. dit. Omdat ook uit de omschrijving van de betaling niet viel op te maken dat sprake zou zijn van een vooruitbetaling, was het LBIO van oordeel dat deze betaling terecht niet mee was genomen in de berekening. De klacht van verzoeker werd kennelijk ongegrond geacht.

15. Op 28 juli 2008 berichtte het LBIO verzoeker vervolgens dat het de inning van de alimentatie overnam omdat verzoeker onvoldoende had aangetoond dat hij aan zijn betalingsverplichting had voldaan. Over de periode van maart tot en met augustus 2008 bedroeg de betalingsachterstand volgens het LBIO inmiddels € 472,36.

16. Bij brief van 1 augustus 2008 deelde het LBIO verzoeker mee dat het een betaalbewijs had ontvangen waaruit bleek dat hij een bedrag van € 205,37 buiten het LBIO om had betaald en dat dit bedrag verwerkt was in de administratie. Het LBIO maakte verzoeker er op attent dat hij de opslagkosten nog verschuldigd was. Verzoeker werd verzocht om éénmalig een bedrag van € 266,99 aan het LBIO te voldoen en daarna voor de eerste van de maand maandelijks een bedrag van € 236,18. De eerste betaling zou in september 2008 dienen te geschieden. Mocht het LBIO geen betalingen ontvangen dan zou worden overgegaan tot executiemaatregelen.

17. Verzoeker diende op 15 augustus 2008 een klacht in bij de Nationale ombudsman. Verzoeker klaagde er over dat het LBIO de inning van de door hem verschuldigde alimentatie ten behoeve van zijn dochter had overgenomen. Volgens hem was er geen sprake van een betalingsachterstand omdat hij de alimentatie altijd bij vooruitbetaling had voldaan. Ondanks het feit dat hij het LBIO hierop meerdere malen had gewezen, ging het LBIO hieraan voorbij.

18. In reactie op de door de Nationale ombudsman 18 november 2008 in onderzoek genomen klacht, berichtte het LBIO op 12 december 2008 dat de motivering bij de klachtafhandelingsbrief als herhaald en ingelast beschouwd kon worden.

Daarnaast werd door het LBIO aangegeven dat de verplichting tot betaling doorloopt tot het 21e levensjaar van het kind. Het LBIO achtte het op zich begrijpelijk dat verzoeker in maart 2008 besloten had geen alimentatie te betalen omdat Z weigerde hem informatie te verschaffen omtrent haar inkomsten, maar gaf aan dat dit wettelijk gezien onjuist was.

Bovendien erkende verzoeker hiermee dat de maand maart 2008 onbetaald was gebleven en sprak hij volgens het LBIO hiermee zijn eerdere standpunt dat de maand maart 2008 bij vooruitbetaling op 15 februari 2008 was voldaan, tegen.

Verder liet het LBIO weten:

"(...) Voor wat betreft de betalingen die in het verleden via de werkgever van (verzoeker; N.o.) verliepen kan ik u mededelen dat het LBIO op het moment dat een incassozoek binnenkomt maar 6 maanden terug kan gaan. In de zaak van (verzoeker; N.o.) had mijn

bureau niet verder terug kunnen gaan dan september 2007. Van (Z; N.o.) werd echter een verzoek ontvangen omdat er een achterstand in de betalingen zou zijn ontstaan vanaf maart 2008. (Z; N.o.) maakte aannemelijk dat er een achterstand in de betalingen was ontstaan, (verzoeker; N.o.) erkent in zijn schrijven van 15 augustus 2008 bovendien dat de maand maart 2008 inderdaad onbetaald was gebleven en mijn bureau heeft op basis van deze achterstand (verzoeker; N.o.) aangeschreven. (Z; N.o.) heeft op 26 februari 2008 de 18-jarige leeftijd bereikt. Hoewel de (verzoeker; N.o.) niet aannemelijk heeft gemaakt de alimentatie vooraf te voldoen, stelt mijn bureau zich daarnaast op het standpunt dat (Z; N.o.) pas gerechtigd was zelf een verzoek in te dienen vanaf het moment dat zij 18 werd. Betalingen die voor 26 februari 2008 aan (B.; N.o.) zijn verricht kunnen niet worden gerekend als vooruitbetaling op de vordering van (Z; N.o.), net zoals betalingen die eventueel na 26 februari 2008 aan (B.; N.o.) zijn verricht onverschuldigd betaald zouden zijn. Het standpunt van (verzoeker; N.o.) dat (B.; N.o.) in het verleden de betalingen zou hebben gezien als vooruitbetaling had wellicht stand gehouden als het (B.; N.o.) was geweest die een verzoek had ingediend. Betalingen die in het verleden aan (B.; N.o.) zijn verricht hebben echter geen werking op de vordering van (Z; N.o.).(...)"

In de brief heeft het LBIO ook een inhoudelijke reactie op het schrijven van 16 en 27 juni 2008 gegeven.

19. Op 23 januari 2009 gaf verzoeker een schriftelijke reactie op hetgeen het LBIO had laten weten. Verzoeker stelde dat het LBIO 'wettelijk gezien' gelijk had maar zichzelf op een aantal punten tegensprak. Zo stelde het LBIO volgens verzoeker dat het in de betalingsgeschiedenis niet meer dan zes maanden terug mag gaan terwijl in het overzicht bij de betaalbewijzen onder bijlage 4 werd aangegeven dat op basis van deze informatie vooruitbetaling zou kunnen worden verondersteld. Vervolgens zou het LBIO zich naar de mening van verzoeker hebben verontschuldigd over het feit dat deze bijlage betrekking had op een periode die buiten de termijn van zes maanden valt. Ook stelde het LBIO dat het alleen bemoeienis had met de inning van alimentatie voor de dochter, maar daarmee strookte het volgens verzoeker niet dat het LBIO vervolgens navraag deed bij zijn ex-partner of de betaling van februari 2008 beschouwd kon worden als een betaling voor de maand maart 2008.

Het LBIO stelde volgens verzoeker ten onrechte dat hij per februari 2007 uit dienst bij de NS zou zijn. Dit was niet het geval. Wel was het zo dat verzoeker per februari 2007 zelf de betalingen verrichtte en niet via de werkgever. Verzoeker erkende dat hij, weliswaar volledig te goeder trouw, een niet juiste omschrijving meegaf aan de betalingen.

Verzoeker merkte tevens op dat het LBIO aangaf dat de maand maart 2008 onbetaald was gebleven maar ook stelde dat de achterstand zou zijn ontstaan in de maand mei 2008. De stelling van het LBIO dat het convenant niet uitsloot de betaling rechtstreeks aan zijn dochter te voldoen achtte verzoeker 'een beetje flauw', want op het moment dat zijn zoon meerderjarig werd was er in overleg afgesproken dat de betaling van het volledige bedrag

gewoon zou worden betaald op de rekening van de moeder. Maar omdat de verhouding tussen verzoeker en zijn dochter op het moment dat zij meerderjarig werd 'niet van dien aard was dat er ook maar iets te overleggen viel, en omdat zij op dat moment niet had aangegeven dat zij haar deel van de alimentatie op haar eigen rekening wilde hebben gestort', had verzoeker de betaling van zowel de partner- als de kinderalimentatie op de rekening van de moeder gestort. Dit betrof volgens het LBIO de achterstand in de betaling aan de dochter, aldus verzoeker.

Op de stelling van het LBIO dat verzoeker niet aannemelijk had gemaakt de alimentatie vooraf te voldoen reageerde verzoeker als volgt:

"(...) Het is juist daarom dat ik de betalingsbewijzen 10 jaar lang heb bewaard.

Het is juist daarom dat ik als bewijs de eerste betaling van juni 1998 (via mijn werkgever) heb meegestuurd.

Het is juist daarom dat ik de betaling van augustus 2007 onder de aandacht heb willen brengen. Mijn zoon werd 21 jaar op 5 september 2007. Ik heb toen voor de volledige maand september betaald hoewel mijn zoon eigenlijk maar recht had op 5 dagen alimentatie. In telefoongesprekken met (...) van het LBIO, heb ik toegegeven dat het niet handig was om de 'verkeerde' omschrijving mee te geven aan de betalingen. Van een achterstand was naar mijn idee echter geen sprake. Het enige wat mij verweten kon worden is dat de indexering niet per december maar per januari werd doorgevoerd. Omdat de stopzetting van betaling via mijn salaris door mijn werkgever te laat was doorgevoerd werd er een bedrag overgemaakt dat gelijk was aan dat van december 2006. Vandaar ook de nabetaling van € 6,51 in januari 2007.

Als je zou kijken naar het cumulatieve bedrag aan misgelopen indexering zou dit naar schatting gaan om ca. € 25,- à € 30,-.

Wakker geworden door de gang van zaken heb ik vanaf het moment dat ik de eerste brieven van het LBIO kreeg de omschrijvingen aangepast en steeds de maand volgend op die waarin de betaling werd gedaan benoemd. Op 14 mei heb ik de maanden maart en april 2008 alsnog voldaan (...). Vervolgens heb ik op 30 mei een betaling gedaan met de omschrijving "juni 2008". Hierop is de stellingname van het LBIO gebaseerd dat er een maand achterstand zou zijn.

Tot slot kan ik u meedelen dat er inmiddels een afspraak is gemaakt met (Z; N.o.) over de betaling van het bedrag waarop zij recht zou hebben tot aan haar 21e verjaardag. Deze afspraak is vastgelegd in een convenant dat op 2 februari getekend zal worden (...)."

II. Beoordeling

20. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit vereiste brengt mee dat een bestuursorgaan een bij wet opgedragen taak nauwgezet moet uitvoeren en daarbij de noodzakelijke informatie zorgvuldig dient te betrekken.

21. In artikel 1:408 van het Burgerlijk Wetboek (zie Achtergrond) is bepaald dat het LBIO op verzoek van een onderhoudsgerechtigde de invordering van kinderalimentatie op zich neemt. Tot invordering op verzoek van de onderhoudsgerechtigde wordt slechts overgegaan, indien de gerechtigde bij de indiening van het verzoek de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen.

22. Krachtens de rechterlijke uitspraak van 27 januari 1999 was verzoeker ten behoeve van zijn kinderen een bedrag van fl. 350 per maand per kind telkens bij vooruitbetaling verschuldigd als bijdrage in de kosten van de verzorging en opvoeding. In het convenant, dat deel uitmaakte van de beschikking, hadden verzoeker en zijn ex-echtgenote afgesproken dat vanaf het tijdstip dat een kind meerderjarig zou worden verzoeker aan het kind zelf de alimentatie zal voldoen op een door het kind aan te wijzen bankrekening, tenzij het kind nog bij de moeder zou wonen. In dat geval zou in onderling overleg worden bepaald op welke wijze zou worden betaald. Inmiddels was de maandelijkse alimentatie ingevolge de wettelijke indexering verhoogd tot € 205,37 per maand.

Op 26 februari 2008 werd de dochter meerderjarig. Vanaf de maand maart 2008 diende verzoeker de alimentatie aan zijn dochter te betalen. Op 15 februari 2008 betaalde verzoeker een bedrag van € 376,14 aan zijn ex-partner. Van dit bedrag was volgens verzoeker een bedrag van € 205,37 voor zijn dochter bestemd. Verzoeker gaf aan deze betaling de omschrijving "feb 2008" mee. Geconfronteerd met het voornemen van het LBIO tot overname van de inning van de kinderalimentatie, stelde verzoeker dat deze laatste betaling niet de alimentatie van februari 2008 betrof, maar de alimentatie over de maand maart 2008. Dit gezien het feit dat hij altijd bij vooruitbetaling had betaald. Toen verzoeker vervolgens om hem moverende redenen besloot de betaling kinderalimentatie aan zijn dochter tijdelijk te stoppen, was hij dan ook in de veronderstelling dat hij zijn alimentatieverplichting tot en met de maand maart 2008 had voldaan. Op 14 mei 2008 betaalde hij twee maanden kinderalimentatie aan zijn dochter en gaf aan die betaling de omschrijving 'maart en april' mee. Hij veronderstelde daarmee de betaling van april en mei 2008 te hebben voldaan. Op 30 mei 2008 betaalde verzoeker vervolgens de maand juni 2008 aan zijn dochter. Volgens de dochter was echter een achterstand in de betaling ontstaan en had zij het LBIO daarom verzocht de inning van de betaling over te nemen. Verzoeker betwistte de achterstand met het argument dat hij altijd bij vooruitbetaling had betaald. Hij verwees daarbij onder meer naar zijn salarisstrookje van juni 1998, waarin stond vermeld dat een bedrag van fl. 1.000 aan alimentatie aan zijn ex-partner werd overgemaakt. Dit betrof volgens verzoeker de alimentatie voor juli 1998. Vanaf die periode zou verzoeker de alimentatie iedere maand per vooruitbetaling hebben voldaan. De LBIO

gaf hierop aan dat verzoeker van het LBIO niet kon verlangen op basis van één betaling in 1998 uit te zoeken of hij sindsdien bij vooruitbetaling had betaald. Bovendien kon volgens het LBIO een vooruitbetaling aan de ex-partner niet worden toegerekend op de vordering van de dochter, omdat de dochter pas op het moment dat zij meerderjarig werd zelf aanspraak kon maken op de alimentatie. Nu volgens het LBIO de maanden maart 2008 en april 2008 per 14 mei 2008 door verzoeker was overgemaakt en vervolgens per 30 mei 2008 de maand juni 2008, was er uiteindelijk een betalingsachterstand over de maand mei 2008 ontstaan. Het LBIO besloot tot overname van de inning van de alimentatie.

23. De vraag is aan welke maanden de betaling van 14 mei 2008 moet worden toegerekend. Verzoeker stelt de maanden april en mei (vooruitbetaling), het LBIO beweert de maanden maart en april (achterafbetaling). Het LBIO hanteert als gedragslijn dat bepalend is de omschrijving die aan een betaling is meegegeven, op grond van artikel 6:43 lid 1 BW (zie Achtergrond). Mocht er geen omschrijving aan de betaling zijn meegegeven, wat in casu niet het geval was, dan wordt de betaling toegewezen aan de maand waarin de betaling is verricht. Het is de Nationale ombudsman gebleken dat verzoeker aan bovenvermelde betaling de omschrijving 'maart en april' heeft meegegeven. Het LBIO kon hieruit niet afleiden dat verzoeker de alimentatie vooruit betaalde. Dat verzoeker in februari 2008 naar eigen zeggen per vooruitbetaling de alimentatie aan zijn ex-partner voldeed, doet daaraan niet af. Immers, op het moment dat de dochter meerderjarig werd kreeg zij een zelfstandige vordering op verzoeker. Verzoeker had op het moment van betalen duidelijk moeten maken dat hij de alimentatie vooruitbetaalde door de juiste omschrijving te vermelden bij het betalen van de alimentatie aan zijn dochter.

24. Alles overziend is de Nationale ombudsman met het LBIO van oordeel dat door verzoeker niet is aangetoond dat hij vooruit betaalde. Het LBIO is dan ook terecht tot inning van de verschuldigde alimentatie overgegaan.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen, is niet gegrond.

Onderzoek

Op 18 augustus 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 15 augustus 2008, van de heer V. te Hoogeveen, met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO).

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directeur van het LBIO, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het LBIO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Noch verzoeker noch het LBIO gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Het verzoekschrift van 15 augustus 2008 aan de Nationale ombudsman.

Afschrift van het interne dossier van het LBIO aan de Nationale ombudsman, toegezonden op 28 augustus 2008.

Brief van 18 november 2008 van de Nationale ombudsman aan het LBIO met het verzoek te reageren op verzoekers klacht alsmede op de in de brief gestelde nadere vragen.

Reactie van het LBIO van 12 december 2008.

Reactie van verzoeker van 23 januari 2009.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Burgerlijk Wetboek

Artikel 395a

"1. Ouders zijn verplicht te voorzien in de kosten van levensonderhoud en studie van hun meerderjarige kinderen die de leeftijd van een en twintig jaren niet hebben bereikt.

2. Een stiefouder is gedurende zijn huwelijk of zijn geregistreerde partnerschap jegens de tot zijn gezin behorende meerderjarige kinderen van zijn echtgenoot of geregistreerde partner die de leeftijd van een en twintig jaren hebben niet hebben bereikt, verplicht te voorzien in de bij het vorige lid bedoelde kosten."

Artikel 395b, eerste lid

"Heeft de rechter het bedrag bepaald, dat een ouder of stiefouder dan wel, overeenkomstig artikel 394, de verwekker of de man die in artikel 394 daarmee gelijk is gesteld ter zake van de verzorging en opvoeding van zijn minderjarig kind of stiefkind moet betalen en is deze verplichting tot aan het meerderjarig worden van het kind van kracht geweest, dan geldt met ingang van dit tijdstip de rechterlijke beslissing als een tot bepaling van het bedrag ter zake van levensonderhoud en studie als bedoeld in artikel 395a van dit boek bedoeld."

Artikel 1:408

"1. Een uitkering tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding of tot voorziening in de kosten van levensonderhoud en studie, waarvan het bedrag in een rechterlijke beslissing, daaronder begrepen de beslissing op grond van artikel 822, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is vastgelegd, wordt ten behoeve van de minderjarige aan de ouder die het kind verzorgt en opvoedt of aan de voogd onderscheidenlijk aan de meerderjarige betaald.

2. Op verzoek van een gerechtigde als bedoeld in het eerste lid, van een onderhoudsplichtige dan wel op gezamenlijk verzoek van een gerechtigde en onderhoudsplichtige neemt het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen de invordering van de onderhoudsgelden op zich. De executoriale titel wordt daartoe door de onderhoudsgerechtigde in handen gesteld van dit Bureau. De overhandiging daarvan machtigt het Bureau tot het doen van de invordering, zo nodig door middel van executie. 3. Kosten van invordering door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen worden verhaald op de onderhoudsplichtige, onverminderd de kosten van gerechtelijke vervolging en executie. Het verhaal van kosten vindt plaats door wijziging van het bedrag, bedoeld in het eerste lid, volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

4. Tot invordering op verzoek van een onderhoudsgerechtigde wordt slechts overgegaan, indien de gerechtigde ter gelegenheid van de indiening van het verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen. In deze gevallen geschiedt de invordering van bedragen die verschuldigd zijn vanaf een tijdstip van ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek.

5. Alvorens tot invordering met verhaal van kosten over te gaan wordt de onderhoudsplichtige bij brief met bericht van ontvangst in kennis gesteld van het voornemen daartoe en de reden daarvoor, alsmede van het bedrag inclusief de kosten van invordering. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen wordt bevoegd tot invordering over te gaan op de veertiende dag na de verzending van de brief.

6. De invordering die op verzoek van de onderhoudsgerechtigde geschiedt, eindigt slechts,

indien gedurende ten minste een half jaar regelmatig is betaald aan het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen en er geen bedragen meer verschuldigd zijn als bedoeld in het vierde lid, tweede volzin. De termijn van een half jaar wordt telkens verdubbeld, indien een voorgaande termijn van invordering ook op verzoek van de onderhoudsgerechtigde was aangevangen.

7. (...)

8. De tenuitvoerlegging van een executoriale titel betreffende de betaling van de kosten van verzorging en opvoeding of levensonderhoud en studie geschiedt met inachtneming van de wijziging, bedoeld in het derde lid.

9. (...)

10. Een betaling door de onderhoudsplichtige strekt in de eerste plaats in mindering van de kosten, bedoeld in het derde lid, vervolgens in mindering van eventueel verschenen rente en ten slotte in mindering van de verschuldigde onderhoudsgelden en de eventueel lopende rente. (...)"

Artikel 6: 43 BW

"1. Verricht de schuldenaar een betaling die zou kunnen worden toegerekend op twee of meer verbintenissen jegens eenzelfde schuldeiser, dan geschiedt de toerekening op de verbintenis welke de schuldenaar bij de betaling aanwijst.

2. Bij gebreke van zodanige aanwijzing geschiedt de toerekening in de eerste plaats op de opeisbare verbintenissen. Zijn er ook dan nog meer verbintenissen waarop de toerekening zou kunnen plaatsvinden, dan geschiedt deze in de eerste plaats op de meest bezwarende en zijn de verbintenissen even bezwarend, op de oudste. Zijn de verbintenissen bovendien even oud, dan geschiedt de toerekening naar evenredigheid."